

Jiří Šulc: Mosty do Tel Avivu jsou románem o mnoha poválečných událostech, z nichž řada se ještě nedostala do obecného povědomí. Zabývá se vlnami protižidovských pogromů, ke kterým docházelo zejména v Polsku (ale nejen tam, Československo nebylo výjimkou) v roce 1946 a které do značné míry iniciovaly masovou vlnu útěků židovských „osob bez domova“ do nového domova v Palestině.

Československo, které už v té době rozhodně nebylo plně demokratickým státem, sehrálo v jejich svízelné situaci velmi důležitou úlohu. Byl to především tehdejší ministr zahraničních věcí Jan Masaryk, který se osobně zasadil o otevření hranic pro prchající Židy z Polska, a umožnil tak jejich transfer do Rakouska a dále na jih, odkud se do Palestiny dostávali. A byl to opět Masaryk, který mimořádně pomohl Ehudu Avrielovi, emisarovi Židovské agentury (zárodku budoucí izraelské vlády), nakoupit a vyvézt z Československa množství zbraní. Kromě těchto linií „Mosty do Tel Avivu“ popisují rovněž přípravu a realizaci komunistického převratu v Československu v únoru 1948, osudy prvních izraelských stíhacích pilotů (kteří prošli mimo jiné výcvikem rovněž v Československu) a také svět tajných služeb této hektické doby. Aktivní v té době byla nejen československá Státní bezpečnost, která se stala jedním z hlavních nástrojů komunistické strany, ale i britská SIS – jejím úkolem bylo jak participovat na omezení přílivu židovských uprchlíků do Británie spravované Palestiny, tak zabránit jejich vyzbrojování.

„Mosty do Tel Avivu“ se tak stávají mnohvrstevnatým románem, který si ovšem zachovává rychlé tempo vyprávění – vyprávění o událostech, které většinou buď neznáme, nebo na ně máme značně zkreslený pohled.

Anotace na obálce:

Druhá světová válka skončila. Evropa je v troskách. V nouzových táborech se tísní statisíce Židů, kteří přežili koncentrační tábory, ale nemají kam jít. Středoevropské a východoevropské státy už jsou zpravidla ovládnuty Moskvou řízenými komunistickými stranami. Jedním z posledních ostrůvků je skomírající demokracie v Československu, přes které proudí židovští uprchlíci z pogromy zasaženého Polska. V této situaci přijíždí do Prahy Ehad Avriel, jeden z emisarů Židovské agentury v Palestině, se zdánlivě nesplnitelným úkolem – nakoupit zbraně, nezbytné k ubránění vznikajícího židovského státu. Zdá se, že jen na jeho úspěchu závisí osud Izraele. Jenže v Československu se neodvratně schyluje ke komunistickému převratu. Může vůbec odhodlaný, ale osamělý národ vybojovat svou nezávislost, jestliže jedinou jeho nadějí je stát, který nezávislost právě ztrácí?

Román *Mosty do Tel Avivu* popisuje skutečné i fiktivní osudy několika lidí, kteří spoluvytvářeli poválečnou podobu světa, i když se osobně většinou nesešli: židovské dívky Hadasy, prchající Evropou před vlnou pogromů, příslušníků pražské Státní bezpečnosti, zástupců britské SIS i nově vzniklé CIA v Praze, Vídně či Římě, bývalých pilotů RAF Ezera Weizmana a Borise Seniora, britských výsadkářů v násilím ovládané Palestině, ale i vedoucích československých komunistů Rudolfa Slánského a Klementa Gottwalda nebo posledního demokratického ministra zahraničí Jana Masaryka. Podobně jako v předešlých úspěšných dílech se autorovi daří vynikajícím způsobem skloubit detailní znalost historických faktů s promyšlenou strategií prozaika. Výsledkem je napínavý román kombinující fiktivní špionážní příběh začínající studené války s přesně rekonstruovanými událostmi let 1946–1948.